

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΜΑΪΟΣ 1996

Γιάννης Ψυχάρης

Το Φιλί

εισαγωγή-επιμέλεια: Δημήτρης Τζιόβας

Το καλοκαίρι του 1893 ο Ψυχάρης επισκέπτεται για δεύτερη φορά την Ελλάδα και δίνει στις 5 Νοεμβρίου στην αίθουσα του Παρνασσού μια πολύκροτη διάλεξη για την ιστορία του Φιλίου την οποία επανέλαβε δύο φορές και στο Παρίσι στα γαλλικά. Η διάλεξη του Ψυχάρη για το Φιλί αποτελεί μια ενδιαφέρουσα ανασκόπηση της ιστορίας του φιλιού από τον Όμηρο ως το δημοτικό τραγούδι. Είναι συνάμα παιχνίδι και προπαγάνδα, ιστορική μελέτη και πείραγμα.

Ο Ψυχάρης ήταν άνθρωπος των αντιθέσεων: της λογικής και της καρδιάς, της αντικειμενικότητας και της υποκειμενικότητας, του λαϊκισμού και του εγωκεντρισμού. Μια ζωή διχασμένη ανάμεσα στον εγκεφαλικό συγγραφέα και μελετητή και στον Ρωμιό τον γεμάτο έρωτα και θυμό. Όλη η πνευματώδης χάρη του Ψυχάρη προκύπτει από την προσπάθειά του να συμφιλιώσει τον Ευρωπαίο με τον Ρωμιό, την πένα με το συναίσθημα. Ως τώρα προσέχτηκε και επικρίθηκε ο εγκεφαλικός Ψυχάρης για την κατασκευασμένη γλώσσα του, για τα επιτηδευμένα μυθιστορήματά του, για την ενορχηστρωμένη συντεχνία των δημοτικιστών που επαινούσαν ο ένας τον άλλον. Δεν προσέχτηκε όμως ο άλλος Ψυχάρης: ο προκλητικός, ο χιουμορίστας, ο Ψυχάρης της γροθιάς και της ζωντανιάς. Το Φιλί συνδυάζει αυτές τις δύο πτυχές της αντιφατικής προσωπικότητας του Ψυχάρη: τον μελετητή και τον είρωνα. Ο είρων για να παίξει και να προκαλέσει οχυρώνεται πίσω από την πανοπλία του μελετητή. Και ακριβώς αυτή η συνεργία τους αναδεικνύει τον καλύτερο, τον πιο αυθόρμητο Ψυχάρη.

Ο Ψυχάρης ήταν και ο σχολαστικός γλωσσολόγος αλλά και ο συναισθηματικός Γραικός. Αναζητούσε πίσω από το γράμμα των κειμένων το αίσθημά τους, την ανθρώπινη παρουσία. Αυτός ο άλλος Ψυχάρης, του αισθήματος και του θυμού, βγαίνει μέσα από το Φιλί, που, καλύτερα και από το Ταξίδι μου, συνδυάζει τη φιλολογία με το χιούμορ, την αναδίφηση με τον έρωτα, την ιστορία με την καθημερινότητα.

Σελίδες: 142

Δραχμές: 1.800

Από τις εκδόσεις ΠΟΛΙΣ
στη σειρά ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ και ΔΟΚΙΜΙΟ

ετοιμάζονται:

Καντ: Η πρώτη εισαγωγή στην Κριτική της κριτικής ικανότητας

Κοσμά Ψυχοπαίδη: Κανόνες και αντινομίες στην πολιτική

Τζων Ρωλς: Θεωρία της Δικαιοσύνης

Τσαρλς Ταίηλορ: Πολυπολιτισμικότητα

Μάικλ Γουόλσερ: Συζήτηση για την ηθική

Νταϊηβιντ Λοτς: Μετά τον Μπαχτίν

Κωνσταντίνου Καβουλάκου: Γιούργκεν Χάμπερμας,
τα θεμέλια του Λόγου και της κριτικής κοινωνικής θεωρίας

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου